

INBILIK

Dec
2014

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SOK AV ROHNNY ANDERSSON

FORSERUMS SOK:S ÅRSMÖTE

Härmed **KALLAS** alla Forserums SOK:s medlemmar till ordinarie årsmöte **onsdagen den 21 januari** år 2015 kl. 19.00 i Lillsjöstugan. På mötet kommer frågor enligt bifogade förslag till dagordning att behandlas.

Klubbens vandringspris för segern i poängtävlingen i orientering, övriga priser samt erövrade tävlingsmärken kommer att utdelas.

Vi önskar att alla som kan kommer till ett välbesökt årsmöte. På några år så klubbens medlemmar på ett glädjande sätt förnyats. Ni nya, kom och delta på mötet för att påverka, få information men också för att ta ansvar för klubbens framtid. Förutom årsmötesfrågor och prisutdelning så kommer information att lämnas om vad som pågår i klubben och vad som väntar framöver. Kom dessutom gärna med frågor och förslag på hur vi ska förbättra vår verksamhet för alla medlemmar och samhällsinnevarare.

VÄLKOMNA !

Styrelsen för Forserums SOK

Funktionärer till skidskytte

Söndagen den 28 december så ska vår klubb ihop med Nässjö SKI och Skidskytte Syd anordna en skidskyttetävling i Lövhult. För detta krävs bara att kylan kommer så att konstsnö kan tillverkas. För att klara av denna tävling så behövs funktionärer. Behovet av ledare som klarar av att hantera skyttedelen är redan löst. Det är till allt det andra som vi behöver hjälp från er medlemmar. Försäljning, nummerlappsutdelning, städning m.m. är vad som behövs hjälp med. Vi behöver alla! Du som kan och vill hjälpa till anmäl dig till Geir Flaa 073-274 06 99 eller via mail geirflaa@hotmail.com så snart som möjligt, helst före julhelgen.

Veteran-OL i Forserum

Även denna höst har Högländets veteraner besökt oss för en deltävling i den årliga "orienterings-cirkusen" för seniorer. Tidpunkten var sent på hösten nämligen den 1 oktober. För att säkerställa duschmöjlighet inomhus och skydd vid dåligt väder så var vi åter vid Lillsjöstugan. Natten var kylig med frost i gräset när funktionärer och deltagare reste till tävlingen. Ju mer solen sken desto mer trivsamt blev det att vistas utomhus. Allt slutade i en av höstens finaste dagar både i skogen och efteråt i solskenet på grasmattan. Denna gång var det 68 st "daglediga" äldre i åldrarna 50-85 år som deltog plus tre skollovslediga barn från Norge. Barnens far heter Emil Wingstedt, flerfaldig världsmästare i orientering, numera boende i Norge men med föräldrar boende i Bodafors. Den korta och lätta banan gick helt i Lillsjöskogen medan resten fick prova på den fina men kuperade terrängen från Namnbacken ned till höjderna söder om Storsjön. Efter eget fika så avslutades det hela med en mycket lång men uppskattad kulturkvart där Stellan Ahn-

ström visade bilder från och pratade om VM för veteraner (WMOC) som anordnades i Australien för några år sedan.

Ullmax

Föreningen har sedan några år tillbaka sålt Ullmax produkter till medlemmar men även familjer, arbetskamrater m.m. Ullmax största inriktning på sortimentet är funktionsunderställ för träning och friluftsliv samt sockor. Kvaliteten är hög och priserna måttliga. Du kan se vad som erbjuds på deras hemsida www.ullmax.se. Många är återkommande köpare. I Lillsjöstugan finns ett demonstrationssortiment av de vanligaste plaggen att titta och testa på. Det är Gunilla Runesson som är klubbens ombud för dessa produkter. Kom gärna ut och titta på sortimentet vid ett tillfälle då Lillsjöstugan är öppen eller då träning pågår. Som ombud för Ullmax så får klubben en del av försäljningssumman vilket hjälper till att finansera vår verksamhet. Kontakta också gärna Gunilla för att låna hem en större bag med provplagg så kan du känna på dem hemma i lugn och ro. Du får gärna också hjälpa till med att få in lite extra inkomster till klubben genom att låna bagen med kläder och ta med till arbetsplatser, släkträffar m.m. för att sälja plagg av bästa kvalitet till de som har behov. Du kan kontakta Gunilla på telefon 0380-213 08 eller sända ett mail till gunilla_runesson@hotmail.com.

WMOC Brasilien 2014

Varje år sedan mitten av 90-talet anordnas veteran-VM i orientering. 2014 skulle Brasilien vara värdnation. Det lät ju väldigt spännande att få komma till Sydamerika. Per Nordahl, som vi åkt med tidigare, meddelade att han tänkte ordna resor. Tävlingsarna var målet, men man kunde även få se lite mer av Sydame-

rika. Vi var sex stycken från FSOK som anmälde oss till den längsta resan (en dryg månad) : Mats och Ann-Marie Birgersson, May-Sofie och Alf Olsson samt Christina och Stellan Ahnström. Ska man ändå åka så långt är det lika bra att få vara med om allt, resonerade vi.

Den 24:e oktober steg vi så med spänd förväntan på tåget i Nässjö mot flyget i Köpenhamn. Vår destination var Rio de Janeiro, dit vi anlände på morgonen nästa dag. Vi skulle hinna med lite sevärdheter före tävlingarna.

Den mest kända från Rio är nog Kristusstatyn. Dit kom man med ett litet tåg. När vi kom upp till höjden där statyn står, var den insvept i moln. Skyarna drog ibland bort och ansiktet tittade fram, nästan lite mystiskt.

Så efter ett tag blåste molnen bort och statyn blev helt synlig. Det gick ett sus genom folkmängden och kamerorna började klicka. Då kunde man också se den fantastiska utsikten. Staden, havet och båtarna samt gamar och de stora fregattfåg-larna i mängder.

En annan höjd är Sockertoppen 396 m.ö.h. Dit kommer man med linbana i två delar. Därifrån kan man se en fantastisk solnedgång om det är klart.

Rios stränder Ipanema och Copacabana hade vi hört talas om och det var en speciell känsla att ströva på dem. Vårt hotell låg nära Ipanema så vi kunde gå dit och bada.

På sluttningarna runt staden ligger kåkstäder, favelor. Där är inte lämpligt att gå själv. Vi åkte igenom en på en guidad tur och såg den mindre glansfulla delen av Rio. Mer glans var det vid den brasilianska fotbollens helgedom, Maracanastadion. Det var många som tyckte det var speciellt att se den.

Innan det var dags att lämna Rio, hann vi med en vandring i nationalparken Tijuca. Den ledde upp till Pico da Tijuca 1022 m.ö.h. Så högt att man nästan blev snurrig av att titta ner.

Tre dagar fick vi i Rio de Janeiro. Sedan gick bussen till Iguacu och de fantastiska vattenfallen. De bildar gräns mellan Brasilien, Paraguay och Argentina. Fallen finns med i flera filmer bl. a. Moonraker. Det högsta fallet är Djävulsgapet med en fallhöjd på 80 meter. Där dånade det ordentligt och man blev riktigt nedskvätt.

Vi såg fallen från den brasilianska och argentinska sidan. May-Sofie, Alf och Stellan fick mer än en blöt upplevelse. I jeepen på väg tillbaka fick de se en vild jaguar. Vi andra fick nöja oss med vackra fjärlar, näsbjörnar och ödlor.

På den argentinska sidan gick vi också en naturstig, Macoco trail. Där såg vi apor i träden och stora vackra fjärlar. En ledare i en annan grupp såg en farlig orm, men det slapp vi.

Den 31 oktober började tidigt med frukost klockan 3, eftersom det var en lång resa till Porto Alegre och sprintkvalet. Avfärden skulle bli klockan fyra, men då fanns inte en buss i sikte. De anlände en timme senare. Under resan gick en av bussarna sönder, med extra paus som följde innan den blev provisoriskt lagad så vi kunde fortsätta. Resan tog 21 timmar på bedrövliga vägar. Man trodde ibland att bussen skulle skramla sönder.

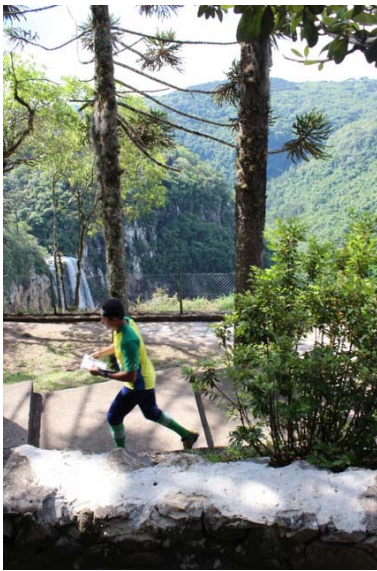
Porto Alegre upplevde jag inte som en så trevlig stad. Å andra sidan såg vi inte så mycket av den. Provloppet gick i solsken vid Millenniumhotellet. Dagen därpå var det ösregn när kvalet gick i en park.

Vi for därifrån direkt efter loppet till Canela, en mindre stad på 800 m.ö.h. Det är en mysig och till synes välmående ort som lever till stor del av turism. Den påminner lite om Bayern och där bor också många tyskkättlingar. I Canela och grannstaden Gramado var det redan jul. Här hade man börjat sin julfestival med juldekorationer och julskyltning överallt.

Sprintfinalen blev en het tillställning. Alla försökte hitta en skuggig plats. Där var det ändå ca 30 grader. Arrangörerna delade ut massor med vatten. Som tur var fick de tävlande lite skugga när de sprang.

Det första långdistanskvalet gick i Sao Francisco de Paula med öppen men tungsprungen terräng. Loppet gick i tallskog med en tjock barrmatta som gav dåligt fäste. Andra kvalet var i Serra Parque. Här var det mer varierad terräng och kupeerat. Mot slutet av tävlingen öppnade himlen sig i ett åskregn och vi sprang till bussarna.

Finaldagen kom med strålende sol. Den var också i Serra Parque. Våra tävlande var något så när nöjda med sina placeringar.

Dagen efter finalen började med frukost kl. 01:15. Sen bar det av till Porto Alegre för flyg till Peru. Vi kom till Lima först och bytte där till ett plan till Cusco. Cusco betyder navet på inkaspråket. Staden var det kulturella och religiösa centrumet i Inkariket. På flygplatsen köpte vi piller mot höjdsjuka, eftersom

Cusco ligger på 3400 m.ö.h.

I trakten runt om ser man många imponerande rester av byggnader och terrassering från Inkatiden. Den mest kända är väl Machu Picchu. Dit skulle vi vandra. De tappreste gick den klassiska fyradagars med övernattnings i tält. Vi andra kämpade en dag ca 8 km. Uppför, uppför till vi nådde Solporten med sin utsikt över Machu Picchu. Mycket ståtligt! Alla blev imponerade av inkafolkets förmåga att bygga, både här och vid andra byggnader vi besökte.

Machu Picchu sett från Solporten

Vi lämnade Cusco i buss för färd till Puno och

Titicacasjön, världens högst belägna seglingsbara sjö. Vägen gick över La Rayapasset 4335 m.ö.h. Vi gjorde ett stopp för att beundra bergen och fotografera. Där fick man röra sig långsamt för att syret skulle räcka till.

Tråkigt nog gick vår buss sönder. Mest synd var det om dem vi plockat ombord när deras buss havererade tidigare på dagen. Ur askan i elden! Vi blev sittande i fem timmar lite längre ner på platån, innan en ersättningsbuss kom. Vi såg inte mycket av Puno. Det blev bums i säng för nästa dag innehöll ett digert program.

Dagen började med ett lätt regn. Som tur var hade båtarna tak och under färden mot de flytande vassöarna klarnade det upp. Vi fick gå iland på en ö hos Urosfolket. Där satt vi på vassrullar och guiden berättade om indianernas liv. Öborna deltog och visade små modeller och sina saker. De öppnade sina hus och lät oss gå in. Sen bredde de ut sina hantverk till försäljning. Som avslutning sjöng de fyra kvinnorna sånger på olika språk. Som tack sjöng vi Blinka lilla stjärna för dem.

Båten fortsatte en timmes färd mot ön Taquile. När vi steg i land sken solen och det blev en fin men jobbig vandring uppför till torget. På ön är det männen som sticker och de hade förstås ett hus med traditionella mössor och vantar till försäljning. På kvällen i

Puno gick vi på restaurang och åt alpaca. Det smakade bra.

Mer tid i Puno blev det inte, för nästa dag skulle vi till Limas flygplats och vidare till Guayaquil i Ecuador. Där väntade Jan Smedmyr på oss. Han har som pensionär valt att bosätta sig i Ecuador. Jan är den ena grundaren till Futuro Valdivia, som arbetar för en bättre framtid för folket i den fattiga Santa Elenaprovinnsen. Han tog oss runt i området och berättade om folkets problem och hur han försöker hjälpa. Här insåg man att vi är lyckligt lottade!

Nu väntade Galapagosöarna. Den lilla flygplatsen ligger på en egen ö nära ön Santa Cruz. Där stod vi och väntade på bagage som aldrig kom. Ett fåtal fick sina väskor, ca 100 blev utan. De fick en liten necessär med toalettartiklar, en t-shirt och ett par stora underbyxor, som några använde som shorts. Något snopna fortsatte vi till färjan mellan öarna.

Från Santa Cruz skulle vi åka speedboat till ön Isabela. Vi borde ha anat något när det delades ut små plastpåsar! Efteråt fick vi veta att det hade blåst mer än vanligt. Resan tog 3 timmar, en halvtimme mer än beräknat. Sen var det rätt så skönt att komma i land och leta reda på sin inkvartering.

Isabela var mycket så som man tänkt sig Galapagos, knagglig lavasten med växtlighet i skrevorna. I hamnen hade sjölejonen hoppat upp i båtarna och låg och gona-de sig. På stranden och på trottoaren en bit upp kunde man se leguaner

ligga och pelikaner flyga förbi. Varken sjölejon eller leguaner var rädda när man kom. De flyttade inte på sig.

Under en snorkeltur fick vi se stora havssköldpaddor och vackra fiskar. När vi åkte tillbaka gjorde båten en runda så vi kunde beskåda de Blåfotade Sulorna. Fötterna såg ut som om någon hade målat dem. Vi hade turen att också få se de små Galapagospingvinerna.

På programmet stod en vandring till vulkanen Sierra Negra, som hade sitt senaste utbrott 2005. Vi åkte på flaket till en liten lastbil till början av leden. Det

var dimmigt och duggregnade när vi började gå. Vid första utkikspunkten efter 5 km såg vi bara dimma, men regnet hade upphört. Vi fortsatte till nästa punkt och satte oss för att äta matsäck. Medan vi satt där började det lätta och till slut fick vi se den en mil breda vulkankratern. En fantastisk syn!

Två nätter stannade vi, sen var det dags för snabbåt igen. Vädret var bättre och vägen kortare till Puerto Ayora, Santa Cruz huvudstad. Där var det lite mer liv och rörelse än på Isabela. På kvällen ställer man ut bord och stolar på en av gatorna i staden och vips har man fullt av välbesökta restauranger. De lockar med enorma levande humrar, som du kan välja mellan och sedan få grillade.

Våra sista utflykter på resan var spännande. En vandring i en lavatunnel, där det var mörkt (medtag ficklampa) och ganska blött på sina ställen. Högre i tak dock än man kunde tro.

Att se jättesköldpaddor är ett måste om man är på Galapagos. De finns på hela Santa Cruz. Vi åkte till ett reservat där man kunde ströva runt på stigar bland de vilda sköldpaddorna. En del var gamla och riktigt

stora, men det fanns också unga som var mindre. Kom du för nära väste de.

Den 24 november var det dags att påbörja hemresan. Efter övernattnings i Köpenhamn var vi så hemma igen den 26:e.

Efter 12 olika hotellrum, 13 flighter, många buss- och båtturer (en del med motorkrängel), förkylning, lite höjdsjuka och magsjuka. Det var en utmanande och ibland ansträngande resa. Vi tycker ändå att den var helt fantastisk. Vi har fått så många otroliga upplevelser och några har vi här försökt dela med oss av till er.

/Christina Ahnström

Framgångar i Sollefteå

Region SYD hade fem ungdomar med vid USM-tävlingarna i springskytte och en junior med i JSM i rullskidskytte som gick i Sollefteå. Från klubben deltog Fabian och Lisa Flaa. Resultatet blev fyra guld, två silver och ett brons till regionen. Det var en lång resa upp till Sollefteå, men deltagarna belönades rikligt med fina tävlingar och fint boende. Vädret däremot var lite opålitligt och stundom öste regnet ner. Det var dock inget som påverkade prestation eller humör!

Helgen bjöd på två tävlingar, lördagen var det sprint och söndagen masstart. För ungdomar är det två skjutningar liggande i både disciplinerna, medan det för juniorer är en skjutning liggande och en

stående i sprint och dubbelt så mycket skytte i masstart. Det var första gången som FSOK hade deltagare med på nationell ungdomstävling och det var mycket fina prestationer som levererades. Fabian gjorde en stark insats i mycket tuff konkurrens och placerade sig bra. Lisa knep rent av en bronsmedalj i söndagens masstart 3x1km i D12-13. Grattis!

/Geir Flaa

Nya medlemmar

Glädjande nog kan vi konstatera att klubben har fått ett flertal nya medlemmar sedan i somras. Det gäller alla åldrar och med olika mål för sitt medlemskap. Följande har invalts under andra halvan av verksamhetsåret: Gabriella Jörnevi, Robin Jörnevi, Hans-Jörgen Hansson, Rebekah Svalbring, Ella Kyhlberg, Anita Karlsson, Ove Karlsson, Smilla Forsberg, Wilma Porling, Tove Porling och Anders Gustafsson. Vi hälsar er alla hjärtligt välkomna i vår krets och hoppas att ni ska få glädje av ert medlemskap.

Prova-På-dag

Den 4 oktober arrangerade Smålands idrottförbund en Prova-På-dag för skolungdomar i Forserum på Trollevi. Vår klubb medverkade med skidskytte och rullskidor. Ungdomarna fick välja de idrotter som de ville testa. Ett flertal av ungdomarna valde att prova

våra idrotter. De fick pröva på skidskytte samt vara med på en barmarksträning med rullskidor. Det var uppskattat av deltagarna och flera nya ungdomar har kommit in i vår träningsverksamhet efter denna dag.

/Göran Runesson

Besök av Nässjö kommun

Under hösten har representanter för Nässjö Kultur & Fritid rest runt till föreningar som har egna anläggningar i kommunen. Detta för att se de anläggningar som de regelbundet ger bidrag till. Tre tjänstemän besökte oss under någon timma i november. De fick se Lillsjöstugans alla utrymmen samt det nya förrådet. Vi tolkade det som att de inte hade förväntat sig en så funktionell anläggning i kommuns ytterkant.

Elljusspåret besöktes bara kortvarigt. Problemet med att nuvarande lamptyp av kvicksilver nu är förbjuden att tillverka diskuterades. Resultatet är att senast om några år, då inga lampor för utbyte finns att köpa längre, så måste alla belysningsarmaturer bytas ut till belysningar av typ LED. Detta är en kostnad för de föreningar, som i likhet med vår klubb äger och driver ett elljusspår, måste ha ekonomisk hjälp från kommunen med för att ha råd med att utföra ett sådant byte. De besökande kände till problematiken eftersom kommunen ansvarar för belysningen i Lövhult. De instämde i förslaget att en gemensam skrivelse från de föreningar som har egna elljusspår till kommunen med begäran om ekonomisk hjälp skulle vara bra. Detta då de i sin tur måste gå vidare till med begäran om extra pengar då detta inte ryms i den budget som Kultur och Fritid har.

Våra skidträningar

Vi har under hösten haft träningar på onsdagkvällarna och på lördagsförmiddagarna. Ungdomarna som tränar skidskytte och längdskidåkning delas in i tre grupper beroende på ålder och kunskap. Gul, blå och grön grupp. träningarna bygger på lekar och olika teknikträningar med inriktning på styrka, balans och stabilitet. allt för att få en bra grund inför skidsäsongen. Flera av träningarna genomförs på rullskidor i väntan på den riktiga snön. Omkring 15-25 barn/ungdomar kommer regelbundet på våra träningar.

En lördagsförmiddag i höstas var vi tillsammans i Järabacken och hade stavgång uppför skidbacken. Efteråt grillade vi korv. Flera av föräldrarna var med vid detta tillfälle och totalt var vi 34 personer.

/Göran Runesson

Skidskytte SYD på träningsläger i Torsby.

En torsdagsmorgon i november startade ungdomar

och ledare från Skidskytte SYD sin resa till ett träningsläger i Torsby som skulle vara ända till söndagen. Deltagare från FSOK var Wilma Fridell, Agnes Kallhed och Fabian Flaa. Övriga deltagare kom från Nässjö SKI, Boxholm och Kimstad.

Deltagarna tränades av eleverna på skidskyttegymnasiet i Torsby och de hade planerat tre pass och en springskyttetävling. På fredagsmorgonen samlades alla på skjutvallen där ungdomarna fick skjuta in sig på .22 Long-gevär och därefter genomföra skytte- och fysträning. Därefter passade ungdomarna på att besöka Torsbys badhus ett par timmar innan skid- och skjutpasset började i skidtunneln. Alla tyckte att det var en upplevelse att skjuta och åka skidor i tunneln och efter detta pass var alla mer än nöjda med dagen.

På lördagen var det dags igen för skytte på skjutvallen, en grupp körde rullskidor och en grupp körde löpning. Ungdomarna fick ett par timmars vila mitt på dagen när ledarna fick träffa Leif Andersson (OS medaljör i Skidskytteafett och lärare på Skidskyttegymnasiet) och fick information om hur de ska träna för att bli framgångsrika skidskyttar. På eftermiddagen var det två timmars skidåkning i tunneln och en del av ungdomarna kunde ha kört ett par timmar till eftersom de tyckte att det var så roligt.

På söndagen var det dags för springskyttetävling och ungdomarna delades upp i lag om 2 st och ledarna var ett lag. Vinnande lag blev Sandra Bergqvist och Fabian Flaa. Efter att städlat och packat allt i bussen för alla hem trötta och glada.

/Geir Flaa

Reflextävling

I november var skidungdomarna en onsdagskväll på en reflextävling i Lekeryd. Barn och ungdomar samt vuxna fick två banor att välja på. En kort och en lång bonad terräng i skogen. Pannlampa och träningskläder var vi utrustade med. Sedan var det bara att springa banan som var utmärkt med små reflexer. Ett kul sätt att anordna en tävling.

/Göran Runesson

Tredje upplagan av Forserumsloppet

Den lättsamma löptävlingen Forserumsloppet var tänkt att i år genomföras i samband med Forserums firande av 150 år. Det visade sig vara så mycket på programmet med Industridagen med öppna industrier för alla besökande, visning av industrimuset i Hembygdsparken m.m. så Samhällsföreningen rådde oss att välja en annan dag. Valet föll på lördagen den 20 september. Som vanligt så hade vi tur med vädret med solsken och varmt för årstiden. Efter sedvanlig

uppvärmning till diskodunk så gav sig 29 yngre ut på sin kortare bana i Lillsjöskogen men var snart åter i en strid ström. Sedan var det dags för det längre loppet på 5 km förlagd till gator i Forserum men med start och mål vid Lillsjöstugan. Denna gång var det 41 deltagare med olika ambitioner som gav sig i väg. Snabbast tillbaka var Krister Andersson. Efter målgång delade Swedbank ut drickaflaskor till de yngre och klubben medaljer till alla. Allt avslutades med dragning av värdefulla vinster som en privatperson i Forserum hade skänkt..

Litet julbord i Lillsjöstugan

Traditionsenligt bjöd motionssektionen i klubben in alla som varit med och anordnat tipspromenader samt i år även alla som hjälpt till på 10-mila till "en försmak av julen" i början av december. I Lillsjöstugan var uppdukat ett urval av ett julbords läckerheter. Totalt var det 50-60 personer som hade hörsammat inbjudan. Efter avnjutning av den för många första julmaten för året under avstressande samtal så var det lotterier på av sektionen tillverkade och köpta vinster i Kenneth Kalls regi. Kenneth fortsatte med tack och blommor till de två bullbakerna som förser oss med fikabröd till tipspromenaderna. När alla var nöjda så tackade klubbens ordförande Göran Runesson för all hjälp med promenaderna som betyder mycket ekonomiskt för klubben och socialt för samhällets invånare. Vidare tackade han för den gedigna insatsen som gjordes vid 10-mila, både under dag och natt samt i värme och kyla. Slutligen tackade han motionssektionen medlemmar som hade anordnat denna fantasiska sammankomst med mycket uppskattade julrätter.

Från en gammal klubbkamrat

Trillade in på FSOK:s hemsida och blev verkligen glad av att se alla aktiviteter som är i omlopp.

Trevlig läsning och vi önskar er all framgång vad gäller klubbarbetet och engagemanget för Forserums ungdomar.

Jag och Birgitta är numera bosatta i Steninge (södra Halland) på lagom avstånd från Lund där Robert bor med sin fru och två döttrar respektive Göteborg där Cecilia hamnade med sambo samt en flicka och en grabb.

Vi tänker ofta på tiden då vi bodde i Forserum och hur trevligt vi hade tillsammans i FSOK.

Hälsa alla goa kompisar och lycka till med ert fina arbete.

/Bengt von Knorring

Vasaloppsveckan

I vinter åker en grupp från klubben upp till Mora och åker KortVasan (5 st), UngdomsVasan (2 st), TjejVasan (5 st) eller Öppet spår (3 st) helgen före Vasaloppet. Vi bor på Sollerön i enklare campingstugor och hjälper varandra med vallning och peppa varandra i spåret. Det är andra gången vi åker upp tillsammans på detta sätt. I Vasaloppet veckan senare deltar tre klubbmedlemmar detta år.

/Göran Runesson

De första arrangemangen

Klubbens rötter började spira i slutet av 1961 som

en sektion inom Forserums IF. År 1963 var mitt första år i klubben och då hade vi vårt första arrangemang. Vi var medarrangör till länsmästerskapet i nattorientering. Detta tillsammans med Tenhults SOK. De hade ritat en karta i skala 1:50 000 från Tenhultsjön fram till Forserums kyrka och från järnvägen i norr till vägen Fintorp-Sjöberg. Forserums skola hade man kommit fram till var ett bra TC med badmönjlighet m.m. Starten var förlagd utåt Skägg och målet fanns vid Klockaregården. Sockenstugan fick utgöra sekretariat. Det var minst sagt en lång väg från TC till starten. Lösningen blev att Kurt Nilsson lånade en lastbil med höga lämningar på arbetet och la en presentning över. Sedan var det bara att krypa upp för färd för deltagarna. Lösningen var nog inte idealisk för man klagade på diselavgaser vid avstigningen. Tenhult hade haft problem med markägarna på kartområdet ända sedan kartan tillkom. Främst i Skägg och Boda. Resultatet av detta var denna kväll att någon på något av ställena var ute och sköt med jaktgevär (förhoppningsvis mot himlen) för att skrämja bort deltagarna. Kanske inte för kvällen men för framtiden. Väl i mål så fick man gå vägen från kyrkan till skolan. Bengt Johansson, Tenhult skötte sekretariatet. Sedan var det min uppgift att med min nya moped för året köra resultaten till skolan där de anslogs. Det var få klasser och Bengt hade förstorat upp kartan med banorna till skala 1:10 000 och satt upp vid TC för att deltagarna skulle kunna diskutera vägval m.m. Antalet deltagare var väl inte så många (tyvärr finns ingen resultatlista att finna), kanske ett 100-tal. Prisutdelning förrättades av Rune Frostfeldt som senare blev klubbens första ordförande när vi blev egen förening år 1965.

Ett skidarrangemang hann vi också med de första åren. Det var ett kretsmästerskap. Tävlingen gick i Runserydsterrängen med start och mål i grusgropen vid WST. Det vill säga vid trädgårdsmästeriet bakom Jeld-Wen beskrivet i dagens termer. Deltagandet var nog inte så stort för jag själv fick en bronsplaket i klassen för 16-års pojkar men jag tror att jag samtidigt var sist i klassen.

När det gäller skidor så var det annars den årliga korpstafetten som genomfördes under många år, ända tills de många snölösa vintrarna satte stopp för denna trivseltävling men som var nog så viktigt för vissa.

Tränarutbildning skidor

Fyra av klubbens tränare går i vinter en ungdomstränarutbildning med inriktning mot skidverksamhet-

en. Sedan tidigare har vi flera tränarna som har gått barnledarutbildningen.

/Göran Runesson

Nyheter i korthet

- Renoveringen av vår avloppsanläggning var bestämd till att utföras före semestern i år. Detta har allteftersom framflyttats och nu är det troliga att det blir först nästa år. Allt måste dock vara klart och slutbesiktigt av kommunen senast den 9 september nästa år.

- Klubben har blivit lite modernare beträffande tillvägagångssättet att bli medlem. Ansökningsblanketten finns numera på vår hemsida. Anger man de uppgifter som krävs på blanketten i ett mail i stället till klubben samt betalar in aktuell medlemsavgift på klubbens konto, så accepteras det som medlemsansökan. Hantering av lösa pengar har gått från att vara naturligt och smidigt till krångligt för alla parter.

- En slutrapport från 10-milatävlingen på ca 40 sidor med erfarenheter och resultat har sänts ut till arrangörsklubbarna. En länk till rapporten har tidigare mailats ut till de i klubben som hjälpte till. Målet var ett överskott på 2 miljoner men det nåddes inte utan det stannade på 1,6 miljoner. Vår klubb kom att göra en betydligt större insats är beräknat och belöningen blev ca 85 500 kr att förstärka klubbkassan med.

- Med hjälp av en sponsring av NAV samt Bixia så har klubben kunnat köpa in en omgång nummervästar att främst användas vid skid- och skidskyttetävlingar för ungdom. Västarna provades dock vid höstens upplaga av Forserumsloppet. Konstateras kunde då att de var tójbara så att även vuxna fick på dem även om det för en del satt lite trångt.

- Årets Naturpass på cykel var förlagt till vägar och stigar i alla riktningar från Forserum. I år provade vi åter modellen med foto-OL. Det låter ju som mera roande än att bra leta reda på röda burkar med en bokstav på. De år vi haft denna lösning har dock deltagarantalet varit lägre märkligt nog, även om det nu kanske inte beror på vilken lösning vi valt. Försäljningen i år uppgick till 60 paket varav hela 47 personer lämnade in fotoarket med svaren för dragning av slutvinster.

- Höglandszonens orienteringsklubbar har haft sitt årliga planeringsmöte för nästkommande år. Verksamheten blir densamma med främst ungdomsserie i orientering samt Höglands-OL. När programmet spikades för det sistnämnda så blev beslutet att FSOK ska anordna sin deltävling tisdagen den 14 juli. Inga övriga åtagande vilar på klubben kommande år.

- Årets poängtävling i orientering vanns för tredje gången i rad av Stellan Ahnström. Faktum är att det var samma tre personer i toppen som föregående år. Stellan vann på 393 p före Ann-Marie Birgersson på 390 p och Alf Olsson 333 p.

- TC för sommarens Höglands-OL var även den förlagd till Lillsjöstugan och tävlingsterrängen var öster om Trollevi från Namnbacken upp till Hattasjön. Kvällen var solig och varm men mycket blåsig. Totalt kom det 151 deltagare från närområdet och sprang någon av de sju banorna. Efteråt ställdes mångas färd till det svalskande vattnet i Storsjön.